

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 92/07

13. prosince 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-463/06

FBTO Schadeverzekeringen N.V. v. Jack Odenbreit

OBĚŤ SILNIČNÍ DOPRAVNÍ NEHODY MŮŽE PODAT PŘÍMOU ŽALOBU PROTI POJISTITELI OSOBY, KTERÁ NEHODU ZAVINILA, U SOUDU MÍSTA SVÉHO BYDLIŠTĚ

Pro uplatnění tohoto práva stanoví právo Společenství pouze následující podmínky: pojistitel musí mít bydliště v některém členském státě Evropské unie a vnitrostátní právo musí připouštět přímou žalobu.

Jack Odenbreit, který má bydliště v Německu, se stal obětí silniční dopravní nehody, k níž došlo v Nizozemsku. U soudu místa svého bydliště podal přímou žalobu proti pojišťovně viníka nehody, společnosti FBTO Schadeverzekeringen N.V. Tento soud se však prohlásil za nepřislušný k rozhodování sporu mezi J. Odenbreitem a pojistitelem se sídlem v Nizozemsku, a proto žalobu odmítl jako nepřipustnou.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu ve prospěch oběti nehody podal pojistitel kasační opravný prostředek ke Spolkovému soudnímu dvoru (Bundesgerichtshof). Bundesgerichtshof předložil Soudnímu dvoru otázku, zda nařízení Společenství o soudní příslušnosti¹ umožňuje poškozenému podat u soudu místa svého bydliště přímou žalobu proti pojistiteli.

Soudní dvůr na tuto otázku odpověděl kladně a uvedené nařízení vyložil tak, že osobám, které se staly obětí silniční nehody, přiznává právo podat žalobu proti pojistiteli před soudem místa jejich bydliště.

Uvedl, že zaručení lepší ochrany stranám, jež jsou v právních sporech ve věcech pojištění považovány za slabé, se musí vztahovat i na oběti nehod. Kromě toho zmiňované nařízení tuto ochranu posílilo ve srovnání s ochranou, kterou zaručuje Bruselská úmluva ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Takovýto výklad je potvrzován i zněním směrnice o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel² připomínající ve svých bodech odůvodnění právo poškozeného podat žalobu proti pojistiteli u soudu místa svého bydliště.

Soudní dvůr proto rozhodl, že poškozený může podat žalobu přímo proti pojistiteli u soudu místa svého bydliště v některém členském státě, je-li taková žaloba přípustná a má-li pojistitel bydliště na území některého členského státu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES CS DE EL EN FR IT HU NL PT SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-463/06>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 181, s. 65; Zvl. vyd. 06/03, s. 332) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005 (Úř. věst. L 149, s. 14).